

SAMENVATTING

Rob Bregman

De redactie is nog niet gekomen van het plotselinge overlijden van onze vriend en hoofdredacteur Ludwig Bercht. Daarom willen we hem postuum eren met de publicatie van *Schlumbergera x reginae* 'Ludwig Bercht', waarvan de bloem is afgebeeld op de cover. De auteur van het artikel over deze nieuwe hybride is Frank Süplie.

Ook columnist Ben Wijffelaars herdenkt Ludwig. Op 10 juni a.s. bestaat ons tijdschrift 100 jaar. Helaas kan Ludwig dat net niet meer meemaken. In een tweede bijdrage beschrijft Ben een van Ludwigs vele lezingen die hij door het hele land gaf en waarin hij vertelde over zijn zoektochten naar cactussen, meestal in Zuid-Amerika.

Tom Twijnstra, de derde auteur die Ludwig herdenkt, vertelt in zijn column op de achterpagina dat zijn hele *Gymnocalycium*-collectie het resultaat is van de zaden die hij bij Ludwig bestelde.

In de langlopende serie over de 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 bespreekt Theo Heijnsdijk *Ariocarpus retusus*. Deze Mexicaanse doornloze cactus werd voor het eerst beschreven in 1838 door J. Scheidweiler. De naam 'retusus' verwijst naar *Haworthia retusa*, een bladsucculent uit Zuid-Afrika die er wel een beetje op lijkt. Een jaar later werd dezelfde plant beschreven door C. Lemaire als *Anhalonium prismaticum*. Deze Franse botanicus was blijkbaar niet op de hoogte van de beschrijving door Scheidweiler. Alleen jonge zaailingen dragen enkele minuscuul kleine doornpjes. De Amerikanen E. Anderson en W. Fitz Maurice erkenden in hun bewerking van

het geslacht *Ariocarpus* in 1997 6 soorten en 2 ondersoorten. Een van die 2 ondersoorten is *A. retusus* subsp. *trigonus*, die zich onderscheidt door langere tuberkels. De meeste planten hebben witte of cremekleurige bloemen maar er zijn ook paarsbloeiende planten bekend. Hoewel ze in de natuur niet direct in hun voortbestaan worden bedreigd, staan (om praktische redenen) alle ariocarpussen op appendix 1 van het CITES- verdrag.

Bertus Spee is toe aan deel 115 van zijn serie getiteld 'Voor het voetlicht'. Hierin besteedt hij aandacht aan *Anacampseros comptonii*, een Zuid-Afrikaanse bladsucculent, en aan *Austrocyllindropuntia floccosa*, een cactus van de hoge Andes in Peru. Beide planten zijn afgebeeld in hun natuurlijke omgeving.

Mijn eigen bijdrage gaat over de verwantschapsgroep rond *Thelocactus conothelos*, een groep Mexicaanse cactussen die bestaat uit *T. conothelos* en zijn ondersoorten subsp.

argenteus, subsp. *aurantiacus* en subsp. *flavus*, alsmede *T. saussieri* (synoniem van subsp. *aurantiacus*), *T.*

panarottoanus (synoniem van subsp. *flavus*) en *T. garciae*.

Deze groep planten wordt o.a. gekenmerkt door de zaden met pyramide-vormig uitgestulpte, gladde testacellen.

Vroeger werd de prachtige *T. macdowellii* hier ook toe gerekend maar vanwege zijn afwijkende zaden (afgeplat-bolvormige cellen met een korrelig oppervlak) wordt deze plant tegenwoordig in de groep van *T. bicolor* geplaatst.

Een andere langlopende serie artikelen heeft de naam 'een speciaal plekje', waarin André van Zuijlen verslag doet van zijn cactusreizen. In deel 15 beschrijft hij zijn reis in 2020 naar Noord-Argentinië, waar hij de groeiplaats van *Oreocereus celsianus* en *O. trollii* bezocht. Beide soorten groeien door

elkaar en kruisen af en toe met elkaar. *O. trollii* blijft kleiner dan *O. celsianus*, is dichter wit behaard, groeit vaak half-
liggend en heeft een kortere bloem. Soms worden zelfs
hybriden met *Lobivia ferox* aangetroffen. Dit artikel is
geïllustreerd met fraaie natuuroptnamen.

Peter Knippels schrijft over zijn kweekervaringen met Zuid-
Afrikaanse planten en concludeert dat hij weliswaar al veel
geleerd heeft maar nog niet genoeg. Zijn *Hoodia gordonii*
verhuisde van de vensterbank naar de kas en bloeide enkele
maanden later. Hij zag dat mieren worden aangetrokken door
wolluizen die een zoete vloeistof uitscheiden. De bekende
Welwitschia mirabilis uit de Namibische kustwoestijn doet
het goed; de zaailingen van de zuilcactus *Stetsonia coryne*
waren bijna verdroogd.

Trudy Welman vond na aanschaf van een cactus een klein
plantje van het Broedblad (*Kalanchoe tubiflora*), dat blijkbaar
als verstekeling met de cactus was meegelift. Na oppotten
begon het plantje sterk te vertakken en bloeide met een tros
rode bloemen. Toen ze de plant in de winter in huis haalde,
verbleekte de bloemkleur tot licht-zalmroze. Eenzelfde
verschijnsel deed zich voor bij haar oleander, waarbij de
bloemkleur zelfs helemaal wit werd.

Wolter ten Hoeve bespreekt de belangrijkste artikelen uit
andere (buitenlandse) tijdschriften over succulente planten.

rob.bregman@icloud.com